

РЕШЕНИЕ

№ 217

гр. Бургас, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря **К* АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА** като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно наказателно дело № 20232120204944 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на **В. Г. К.** с ЕГН: *****, с посочен съдебен адрес: *, срещу Наказателно постановление № 22-0769-003336/14.12.2022 г., издадено от Началник група в Сектор „ПП“ към ОДМВР-Бургас, с което за нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 1 и 2 ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 150 лева, а за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10 лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Посочва се, че актосъставителят не е присъствал при установяване на нарушението, както и че не става ясно за кого е представлявал опасност К.. Застъпва се, че не е посочено ясно пред кой номер на ул. „Михаил Герджиков“ е извършено нарушението, доколкото на същата улица освен маркировка „М-1“ има и „М-3“, която позволява пресичането ѝ.

В откритото съдебно заседание, в което приключи разглеждането на делото, жалбоподателят, редовно уведомен – не се явява и не се представлява.

Административнонаказващият орган – Началник група в Сектор „ПП“ към ОДМВР-Бургас се представлява от юрисконсулт *, която намира НП за правилно и законосъобразно, поради което и пледира за неговото потвърждаване изцяло. В допълнително писмено становище, доразвива доводите си и претендира присъждането на разноски.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, доколкото видно от разписката (л. 4 гръб) НП е връчено на

жалбоподателя на 23.11.2023 г., а жалбата е подадена на 24.11.2023 г. Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 15.09.2022 г. св. М. М. – служител в ГДНП – МВР изпълнявал служебни задачи в района на Малко Търново. Около 17.48 часа той се придвижвал със служебен автомобил по пътя Малко Търново – Бургас. Точно до табелата, означаваща начало на с. Маринка, служебният автомобил бил изпреварен от лек автомобил „БМВ“ с рег. № *, като при изпреварването лекият автомобил създал предпоставка за ПТП с насрещно движещ се друг автомобил. Св. М. станал свидетел на нарушението и се свързал с дежурния в ГДНП, като той на свой ред подал информация към полицаите от ОДМВР-Бургас. На влизане в гр. Бургас св. В. С. – мл. автоконтрольор, спрял лекия автомобил „БМВ“ с рег. № * и установил, че водач е жалбоподателят К.. Малко след това на мястото пристигнал и св. М., който обяснил на колегите си какво е видял. На база на заявеното от М. св. С. съставил срещу К. АУАН с № 285804/15.09.2022 г., в който описал фактическата обстановка изложена от М., квалифицирайки поведението на жалбоподателя, като нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП. Св. С. констатирал и че К. не представя контролен талон към СУМПС, което пък квалифицирал като нарушение на чл. 100, ал.1, т. 1 ЗДвП.

Актът бил предявен на К., който го подписал и получил препис от него, посочвайки като възражение, че служебният автомобил на „Гранична полиция“ е този, който е станал предпоставка за ПТП. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН допълнителни възражения не били депозираны.

Въз основа на АУАН на 14.12.2022 г. било издадено атакуваното НП. АНО също възприел дадената от актосъставителя правна квалификация, като за нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 1 и 2 ЗДвП наложил на жалбоподателя административно наказание „Глоба“ в размер на 150 лева, а за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП му наложил административно наказание „Глоба“ в размер на 10 лева.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от оправомощен орган по смисъла на чл. 189, ал. 12 ЗДвП, а АУАН е съставен от компетентно лице, видно от приобщеното към материалите по делото копия на Заповед. Административнонаказателното производство е

образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено в шестмесечния срок.

Въпреки това съдът счита, че при описанието на първото нарушение - и актосъставителят и АНО са допуснали нарушение на изискванията, визирани в чл. 42, ал. 1, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, като не са посочили точно и ясно мястото, на което се твърди, че е извършено то. Това е така доколкото в АУАН и НП е посочено само, че жалбоподателят е нарушил пътна маркировка „М-1“, положена на ул. „Михаил Герджиков“ в с. Маринка. Видно от приобщените по делото скици на процесната улица – тя е доста дълга, минава по протежение на цялото село и в различните участъци е с различна маркировка, включително „М-1“, „М-4“, „М-5“. При това положение, за да се прецени, дали действително жалбоподателят е нарушил маркировка „М-1“ следва да се посочи в кой участък на ул. „Михаил Герджиков“ се е случило изпреварването, за да може съдът да провери дали действително там маркировката е такава, каквато се твърди, респективно дали жалбоподателят е извършил нарушението или не. В случая такова посочване липсва и в двата процесуални документа, поради което и съдът приема, че при описване на мястото на извършване на деянието е допусната неяснота, която пречи на съда да разбере, къде точно се твърди, че е било извършено изпреварването, а от там и изводът на АНО, че това се е случило в нарушение на маркировка „М-1“, е останал недоказан.

Недопустимо е в рамките на съдебния процес, основавайки се на фактите, които се установяват от доказателствата по делото, да се санира подобен порок, тъй като би се променил елемент от обективния състав на нарушението, за което наказващия орган е наложил наказание и би се обезсмислила цялата процедура по съставяне на АУАН и издаване на НП. Въпреки това съдът не може да не посочи, че в съдебно заседание св. М. заяви, че самото изпреварване е станало точно в района на табелата за начало на с. Маринка в посока от Малко Търново към гр. Бургас. Видно от приложената схема на л. 34 – малко преди табелата маркировката е „М-4“, която преминава в „М-5“ в участъка непосредствено до табелата, но не и в „М-1“, както се твърди в АУАН и НП. От своя страна пресичането на маркировка „М-5“ е разрешено само от страната на прекъснатата линия. Това обаче не забранява на тези, които са започнали изпреварване, да се завърнат в пътната лента, съответстваща на посоката им на движение. Казано по друг начин – дори да се възприемат думите на прекия свидетел очевидец относно мястото на нарушението – то би се достигнало до извод, че там няма маркировка „М-1“, а „М-5“, чието пресичане от изпреварващ автомобил е допустимо за завръщане в пътната лента, съответстваща на посоката му на движение. Това от своя страна води до извод, че твърденията на АНО за нарушена маркировка „М-1“ при всички случаи остават недоказани, а това води и до закономерния извод за незаконосъобразно ангажиране на отговорността на жалбоподателя за това нарушение.

По отношение на нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от НК.

Съгласно тази разпоредба в редакцията ѝ към датата на проверката на

жалбоподателя, водачите са длъжни да носят в себе си документи, сред които и контролен талон към свидетелство за управление. С измененията с ДВ, бр. 67 от 2023 г. обаче, вече не се предвижда носене на този талон. Следователно, задължението да се носи талон вече е отпаднало, респективно към момента това вече не съставлява административно нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, поради което и не следва да се санкционира. Нормата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН задължава съда да съобрази, че ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, той следва да приложи се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя, поради което и с оглед отпадането на отговорността за неносене на контролен талон, съдът е длъжен да отмени НП и в тази му част.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, което налага отмяна на НП.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН, съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. С оглед изхода на правния спор разноси се дължат в полза на жалбоподателя, който обаче не е ангажирал доказателства за реално сторени такива и не е поискал присъждането им, поради което и съдът не може служебно да се занимае с този въпрос.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0769-003336/14.12.2022 г., издадено от Началник група в Сектор „ПП“ към ОДМВР-Бургас, с което за нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 1 и 2 ЗДвП, на В. Г. К. с ЕГН: ***** е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 150 лева, а за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 10 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____